

havde vi jo Aftentimerne, men derved vilde man komme ind paa overordentlig kostbare Foranstaltninger. Naar disse Samlinger skulde staa aabne om Aftenen, skulde Publikum selvfølgelig have Adgang og Lejlighed til at se, hvad der rummes i dem, og man maatte da lade anskaffe kunstig Belysning, for at Samlingen virkelig kunde ses, hvilket kræver meget omfattende og meget kostbare Foranstaltninger og en betydelig Forøgelse af Udgifterne ved den daglige Drift. — Dernæst ønskede det ærede Medlem, at der paa de forskellige Kunstværker skulde anbringes en Plade med de Oplysninger, som man ellers er nødt til at søge i Kataloger. Jeg ser ikke, hvad der i Grunden mangler her i vore Samlinger. I Nationalmuseet er der ved hver enkelt Genstand en Tavle, som bringer en Tekst med udtømmende Oplysninger om den udstillede Genstand, i oldnordisk Museum baade om, hvad Genstanden er, fra hvilken Tid den maa antages at være, og om dens Findested. Men da det ærede Medlem nævnedes, at det er ved Kunstværkerne Pladen skulde anbringes, tænkte det ærede Medlem jo sikkert paa Kunstmuseet. I Afstøbnings-samlingen er det ganske indrettet, som det ærede Medlem ønskede. Der findes paa Fodstykket af hver Afstøbning en Tavle med Angivelse af, hvad Kunstværket forestiller, af Kunstnerens Navn, for saa vidt det er kendt, og i øvrigt, hvis det er Antikker, hvor Findestedet er — altsaa forudsat, at det er Antikker, der i sin Tid ere fundne i Jorden. Her findes altsaa paa hver enkelt Afstøbning en Tavle med fuldt udtømmende Oplysninger. Hvad saa Malerisamlingen angaar, findes der i hvert enkelt Værelse anbragt paa Væggen henne til en Side en Tavle med Angivelse af samtlige Malerier i dette Værelse. Man ser altsaa Nummeret, der er anbragt paa Billedet, og enhver besøgende har da ved at gaa et Par Skridt Adgang til at se, saavel hvad Billedet forestiller, som hvem Mesteren er. Nu ønskede det ærede Medlem, at denne Tavle ikke skulde anbringes paa Væggen henne til en Side, men paa hvert enkelt Maleri. Dette vilde være ret umuligt. Man maa huske paa, at en Malerisamling er ikke som en Afstøbnings- eller en Skulptursamling, hvor man staar direkte overfor

det enkelte Kunstværk. Malerierne ere anbragte ofte højt til Vejrs i forskellige Rækker. Naar en saadan Tavle ved hvert enkelt Maleri skulde være til Nytte for de besøgende, skulde den i alt Fald for de øverste Rækkers Vedkommende være en hel Plakat med tommehøje Bogstaver, om Tommehøjde endda vilde forslaa. Anbringelsen af saadanne store Plakater med Plakatskrift inde mellem Malerierne vilde ganske sikkert gøre et meget forstyrrende og grimt Indtryk. De kunde jo heller ikke anbringes inde paa Malerierne paa Rammen, men maatte anbringes ved Siden af eller ovenover, hvilket atter vilde medføre, at Malerierne ikke kunde hænge tæt sammen, men maatte spredes for at give Plads til denne Tavle, hvad der altsaa vilde yderligere formindske de Rumforhold, der allerede ere for smaa. Jeg tror saaledes, at i den paaklagede Retning er der indenfor vore Samlinger gjort alt ønskeligt og alt muligt, for at det besøgende Publikum kan have en nem og hurtig Adgang til at undersøge, hvad det paagældende Kunstværk forestiller, og hvem dets Mester er, og jeg ser mig ikke i Stand til at love det ærede Medlem at foretage videre, end hvad der nu finder Sted.

Det ærede 1ste Medlem for 9de Kreds (Stilling) bad mig om at tænke paa Kunsten i Provinserne. Da det ærede Medlem nævnte dette, tænkte jeg først: vi give jo endogsaa ret smukke Understøttelser til de forskellige Kunstmuseer i Stiftsbyerne og til en Række andre historiske Museer, foruden at vi ogsaa give en Bevilling til Maleriers Omsendelse rundt omkring. Men da det ærede Medlem kom nærmere ind paa Sagen, blev det klart, at det var Skuespil-kunsten alene, han tænkte paa. Men det ærede Medlem gav ingen Oplysninger om, hvorledes han tænkte sig Sagen ordnet. Hidtil har der jo ved forskellige Lejligheder, ved Andragender til det andet Ting, vist ogsaa ved Lejlighed ved privat stillede Ændringsforslag til Finansloven, været Tale om Statsunderstøttelse til Teatrene i Aarhus og Odense. Det synes imidlertid ikke at være denne Vej, det ærede Medlem ønskede at anvise, det var ikke Statshjælp til et enkelt eller et Par enkelte Teatre, han ønskede, men i det hele gik det ærede Medlem jo ikke nær-